

taitretaten selv har meent at kunne besørge Brændsel, Bys og alle andre lignende Udgifter til Sygehuset for 442 Rd. om Aaret, eller ialtsald for en Sum, der ikke oversteg 600 Rd., naar ikke Epidemier eller andre overordentlige Begivenheder indtraadte, medens Udgifterne alene til de to enkelte Postor, Brændsel og Bys, have andraget 776 Rd. af den Sum, som Aalborg Commune forlanger sig godtgjort. Det forekommer mig derfor, at der ikke, fordi man nægter at betale disse 643 Rd. 1 sk., kan være Tale om, at det er en Uret, der skeer, at der gjøres Brud paa et Retskrav, men at det er en ligefrem Følge af selve Sagen, baade fordi Summen iforveien var begrændset paa en vis Maade, og fordi de meddeelte Dplysninger ikke vidne om, at det har været vanskeligt at følge denne Begrændsning af Summen, men tværtimod det Modsatte.

Gomar: Jeg skal naturligvis paa ingen Maade bestride det ærede Udvalgs og Thingets Ret til at indstille dette Belsøb til Iffebilligelse, og jeg skal endnu hydermere villig indrømme, at denne Commune efter al Sandsynlighed altfor villig er gaaet ind paa de Fordringer, der ere stillede til den af Garnisonen; naar imidlertid Militaeret nu kan skaffe det samme Advantum Brændsel og Belysning for en langt billigere Pris, end Aalborg Commune har kunnet skaffe det, saa kan dette ligge i to Ting; for det Første kan Brændpriserne i tidligere Tid have været ikke saa lidt høiere, og for det Andet er det ikke sagt, at de vedkommende Militaire have ved at requirere disse Præstationer taget saa nøie Hensyn, netop fordi de requirede hos Communen, som de vilde have taget, naar det ganske og aldeles var henstillet under deres egen Control, og det er Noget, som det nok er værd at lægge Mærke til. Jeg har nogen Erfaring i den Henseende, og jeg kan derfor sige, at de Militaire i Almindelighed ere temmelig villige til at sige: vi maae og vi skulle have det, og saa bliver det leveret. Vedre vilde det jo unægtelig være, om man, ligesom her ved denne Commune, kunde komme derhen til i de andre bekvarterede Communer, at de Militaire selv, mod et Equivalent i Penge herfra, overtog at besørge en heel Deel af deres Fornø-

denheder; men vist og sandt er det, at man, hvad enten Communen nu har været for rundhaandet eller ikke, dog maa indrømme, at det er contante Udlæg, den har gjort i Henseende til en bestaaende Lov, og den maa jo dog for dem have en noget større Vethdning end et saadant ministerielt Paalæg. Hvad Tid det er kommet, er mig ikke bekjendt, maaskee det er det ærede Udvalg bekjendt, men det kan jo være kommet saa seent, at en stor Deel af disse Udgifter forud kan være gjort, og som Følge deraf vil det ikke kunne have haft nogen Indvirkning derpaa.

Hertz: Jeg kan for en Deel henholde mig til de Udtalelser, der ere faldne fra Rigsdagsmanden for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (Gomar), men saavel af hans, som af den ærede Ordførers Ytringer fremgik der, at naar Budgetterne fra de vedkommende Communer vare indsendte, og Ministeriet enten paa Grund af Thingets Udtalelser eller af egen Overbeviisning havde nedfat disse Budgetter i enkelte Brancher og gjort Kjøbstæderne opmærksomme paa, at de ikke maatte overstige Summen, saa skulde disse, selv om de ikke kunde skaffe Qvarteer eller andre nødvendige Ting til Indquarteringen for Summen, finde sig i og lade sig nøie med, hvad der saaledes var tilfaldt dem; det troer jeg ikke kan gaae an. Kjøbstæderne have Indquarteringensanordningen at rette sig efter; de have en Anordning, som siger, at naar de ikke kunne faae den Sum tilbagebetalt, som de have udlagt til Rekvister eller Indquartering, saa kunne de ved et Skjøn og et Overfjøn faae godtgjort, hvorvidt deres Fordringer ere berettigede eller ikke, og dermed er saa Sagen afgjort. Altsaa kan Thinget ikke sige, at Kjøbstæderne ikke maae bruge mere end den Sum, der er opført; Ministeriet kan sige det, og Kjøbstæderne kunne sige: vi ville stræbe efter at gjøre det; men kunne Kjøbstæderne ikke, hvilket meget ofte er Tilfældet, komme ud af det med den bevilgede Sum, ere de aldeles berettigede til at søge Sagen afgjort ved et Skjøn og et Overfjøn, og falder dette i Faveur af Kjøbstæderne, faae de den høiere Sum udbetalt, eller kunne idetmindste tilvinge sig den udbetalt; det var blot det, jeg vilde gjøre opmærksom paa.